

Dziennik Urzędowy L 51

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

20 lutego 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 159/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 160/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 161/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej 5

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 162/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów w celu przystosowania załączników I i IV do tego rozporządzenia do postępu technicznego ⁽¹⁾ 7

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 163/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. ustalające na rok gospodarczy 2005/2006 wysokość kwoty do uiszczenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków, z powodu różnicy pomiędzy maksymalną kwotą opłaty podstawowej a kwotą tej opłaty 16

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 164/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2005/2006 17

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/117/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 15 lutego 2007 r. zmieniająca decyzję z dnia 27 marca 2000 r. upoważniającą dyrektora Europolu do rozpoczęcia rokowań w sprawie umów z państwami trzecimi oraz instytucjami niepowiązanymi z UE 18

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Komisja

2007/118/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 16 lutego 2007 r. ustanawiająca szczegółowe zasady w odniesieniu do alternatywnego znaku identyfikacyjnego na mocy dyrektywy Rady 2002/99/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 422) ⁽¹⁾** 19

2007/119/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 16 lutego 2007 r. zmieniająca decyzje 2006/415/WE, 2006/416/WE oraz 2006/563/WE w odniesieniu do znaku identyfikacyjnego, który należy stosować do świeżego mięsa drobiowego (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 431) ⁽¹⁾** 22

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ **Wspólne stanowisko Rady 2007/120/WPZiB z dnia 19 lutego 2007 r. odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe** 25
- ★ **Wspólne stanowisko Rady 2007/121/WPZiB z dnia 19 lutego 2007 r. przedłużające i zmieniające wspólne stanowisko 2004/179/WPZiB dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko kierownictwu regionu transdniestrzańskiego w Republice Mołdowy** 31

Sprostowania

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 135/2007 z dnia 13 lutego 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe w sektorze przetworów owocowych i warzywnych, inne niż te przyznawane w przypadku dodawanego cukru (tymczasowo konserwowane wiśnie i czereśnie, pomidory bez skórek, konserwowane wiśnie i czereśnie, przetworzone orzechy, niektóre soki pomarańczowe) (Dz.U. L 42 z 14.2.2007) 33

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2004 z dnia 29 października 2004 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 795/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu płatności jednolitych przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 345 z 20.11.2004)** 34

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 159/2007

z dnia 19 lutego 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 lutego 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 19 lutego 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	125,9
	MA	48,8
	SN	37,2
	TN	139,0
	TR	162,7
	ZZ	102,7
0707 00 05	JO	190,5
	SN	141,3
	TR	167,1
	ZZ	166,3
0709 90 70	MA	41,2
	TR	118,3
	ZZ	79,8
0805 10 20	CU	34,2
	EG	46,6
	IL	58,9
	MA	44,3
	TN	53,7
	TR	61,2
	ZZ	49,8
0805 20 10	IL	103,7
	MA	93,1
	ZZ	98,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	110,7
	EG	64,3
	IL	69,6
	MA	127,6
	TR	65,6
	ZZ	87,6
0805 50 10	EG	53,6
	TR	57,3
	ZZ	55,5
0808 10 80	CA	99,2
	CN	81,6
	US	110,2
	ZZ	97,0
0808 20 50	AR	89,0
	CN	47,5
	US	105,7
	ZA	88,9
	ZZ	82,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 160/2007**z dnia 15 lutego 2007 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej, załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów, określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 ustaliło Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, całkowicie lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej, bądź takiej, która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy poddział i która jest ustanowiona przez specyficzne postanowienia wspólnotowe w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej Ogólnych reguł, towary opisane w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku do niniejszego rozporządzenia, powinny być klasyfikowane do kodów CN wskazanych w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3.

(4) Właściwe jest zapewnienie, że wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJĘŁA NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku muszą być klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej do kodów CN wskazanych w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1930/2006 (Dz.U. L 406 z 30.12.2006, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Produkt w postaci klarownego, ciemnobrązowego płynu, o aromatycznym ziołowym zapachu i gorzkim, ziołowym smaku. Rzeczywista objętościowa moc alkoholu tego produktu wynosi 43 % obj.</p> <p>Produkt składa się z mieszaniny 32 rodzajów ekstraktów ziół leczniczych z ekstraktem karmelu, wodą i alkoholem (96 % obj.). Produkt ten otrzymuje się, stosując między innymi następujące składniki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kłącze ostryżu płamistego (<i>Radix Zedoariae</i>), — manna (<i>Manna</i>), — korzeń dzięgla (<i>Radix Angelicae</i>), — korzeń dzięwieńsiła (<i>Radix Carlinae</i>), — marchewnik anyżkowy (<i>Myrrha</i>), — kamfora (<i>Camphora</i>), — szafran (<i>Flos Croci</i>). <p>Zgodnie z informacją podaną na opakowaniu, zaleca się przyjmować produkt w małych ilościach (łyżeczkę rano i wieczorem; rozcieńczenie wodą, herbatą lub sokiem jest możliwe, ale nieobowiązkowe).</p> <p>Produkt, pakowany w butelki o pojemności 500 ml, nadaje się do bezpośredniego spożycia jako napój.</p>	<p>2208 90 69</p>	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uwagę dodatkową 1(b) do działu 30. oraz brzmienie kodów CN 2208, 2208 90. i 2208 90 69.</p> <p>Produkt ten nie może być uważany za lek objęty działem 30. Ani etykieta, ani załączone wskazania dla użytkownika, ani opakowanie nie zawierają informacji o rodzaju i stężeniu substancji czynnej(-ych). Podana jest jedynie ilość i rodzaj użytych roślin lub części roślin. Nie są zatem spełnione warunki uwagi dodatkowej 1(b) do działu 30.</p> <p>Produkt ten jest napojem spirytusowym objętym pozycją 2208, posiadającym cechy suplementu diety, przeznaczonym do utrzymania dobrego stanu zdrowia i samopoczucia, opartym na ekstraktach roślinnych (patrz: noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego, dotyczące pozycji 2208, akapit trzeci, pkt 16).</p>

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 161/2007**z dnia 15 lutego 2007 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej, załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów, określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 ustaliło Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, całkowicie lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej, bądź takiej, która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która jest ustanowiona przez specyficzne postanowienia wspólnotowe w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej Ogólnych reguł, towary opisane w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku do niniejszego rozporządzenia powinny być klasyfikowane do kodów CN wskazanych w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3.

(4) Właściwe jest zapewnienie, że wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku muszą być klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej do kodów CN wskazanych w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1930/2006 (Dz.U. L 406 z 30.12.2006, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>1. Płynny produkt na bazie sfermentowanych produktów mleczarskich z dodatkiem steroli roślinnych i o smaku owoców pochodzącym z preparatu owocowego.</p> <p>Skład (procent masy) jest następujący:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sacharoza/syrop glukozowy 12,2 — laktoza 2,5 — białko 2,6 — tłuszcz 2,2 — sterole roślinne (estry stanolu) 3 — zawartość tłuszczu mleka mniejsza niż 0,2 — zawartość wilgoci 76,9 <p>oraz małe ilości witamin i preparatów aromatyzujących (aromaty).</p> <p>Produkt dostępny jest w różnych smakach (np. truskawkowym lub pomarańczowym). Preparat owocowy składa się z soku owocowego otrzymanego z koncentratu soku owocowego, do którego dodawany jest stabilizator (pektyna).</p> <p>Produkt, pakowany w butelki o pojemności 65 ml, przeznaczony jest do bezpośredniego spożycia, jako napój.</p>	2202 90 91	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 2202, 2202 90 i 2202 90 91.</p> <p>Produkt ten objęty jest pozycją 2202, ponieważ nadaje się do bezpośredniego spożycia jako napój.</p> <p>Produkt ten wyłączony jest z pozycji 0403, ponieważ estry stanolu nie są substancjami dodanymi, w rodzaju dozwolonych dla produktów objętych działem 4. (patrz: Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego, dot. działu 4, Uwagi ogólne, pkt I, akapit drugi). Z tego względu produkt ten nie może być uznany za płynny jogurt aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao, objęty pozycją 0403.</p> <p>Klasyfikacja do pozycji 1901 jest wykluczona, ponieważ produkt ten ma cechy napoju objętego działem 22. (patrz: Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego, dot. pozycji 1901, pkt III, akapit drugi).</p>
<p>2. Produkt o następującym składzie (procent masy):</p> <ul style="list-style-type: none"> — jogurt (o zawartości tłuszczu mleka 0,1 % masy) 76 — aromatyzowany preparat aloesowy 22 — cukier 2 <p>Kolor produktu jest zielonkavo-biały. Konsystencja produktu jest taka jak zwykłego jogurtu. Częstki aloesu mogą być widoczne w masie tego produktu.</p> <p>Produkt pakowany jest w pojemniki o zawartości 150 g.</p>	1901 90 91	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 1901, 1901 90 i 1901 90 91.</p> <p>Aloes nie jest owocem objętym działem 8., lecz rośliną objętą działem 6. Z tego względu produkt nie spełnia kryteriów opisu pozycji 0403.</p> <p>Przetwory spożywcze na bazie produktów mleczarskich wyłączone są z działu 4. (patrz: Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego, dot. działu 4, Uwagi ogólne, pkt I, akapit ostatni, lit. a)).</p> <p>Produkt klasyfikowany jest do pozycji 1901, ponieważ zawiera, oprócz naturalnych składników mleka, inne składniki, w rodzaju niedozwolonych w pozycjach od 0401 do 0404 (patrz: Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego, dot. pozycji 1901, pkt III, akapit pierwszy).</p>

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 162/2007

z dnia 19 lutego 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów w celu przystosowania załączników I i IV do tego rozporządzenia do postępu technicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sekcja E załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 wymienia te typy nawozów nieorganicznych zawierających mikroskładniki pokarmowe, które można określać jako „nawóz WE” zgodnie z art. 3 tego rozporządzenia. Wykaz zawiera pewną liczbę nawozów, w których mikroskładnik pokarmowy jest chemicznie połączony z czynnikiem chelatującym. Wykaz zatwierdzonych czynników chelatujących przedstawiono w tabeli E.3.1 tego załącznika.
- (2) Specyfikacja dla typu nawozu, w którym schelatowanym mikroskładnikiem pokarmowym jest żelazo, pozwala na stosowanie albo pojedynczego zatwierdzonego czynnika chelatującego, albo mieszaniny tych czynników, przewidując, że schelatowaną frakcję można oznaczyć ilościowo metodą opisaną w Normie Europejskiej EN 13366, a poszczególne czynniki chelatujące w mieszaninie można osobno zidentyfikować i oznaczyć ilościowo według EN 13368.
- (3) Te przepisy dotyczące nawozu zawierającego mikroskładniki pokarmowe, którego składnikiem jest schelatowane żelazo, powinny zostać uaktualnione z trzech powodów. Po pierwsze, aby jasno stwierdzić, że co najmniej 50 % żelaza rozpuszczalnego w wodzie musi być schelatowane z użyciem zatwierdzonych czynników chelatujących. Po drugie, aby podać, że zatwierdzony czynnik chelatujący może być wymieniony w oznaczeniu typu nawozu tylko wówczas, jeśli chelatuje on co najmniej 1 % żelaza rozpuszczalnego w wodzie. I po trzecie, aby przyjąć ogólne odniesienie do norm europejskich, które umożliwi korzystanie z dodatkowych norm europejskich.
- (4) Nazwy chemiczne zatwierdzonych czynników chelatujących, podane w sekcji E.3.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003, mają za zadanie odróżniać w sposób opisowy różne izomery tej samej substancji. Jednak ponieważ dla tych substancji istnieje kilka

różnych nomenklatur, powszechnie używanych przez środowisko naukowe, istnieje ryzyko błędnej identyfikacji. Aby zapewnić niedwuznaczną identyfikację czynników chelatujących, dla każdego wpisu w tym załączniku należy wprowadzić odpowiedni numer CAS (Chemical Abstracts Service of the American Chemical Society), który w sposób niepowtarzalny identyfikuje różne izomery czynników chelatujących. Dlatego właściwe jest usunięcie trzech izomerów czynników chelatujących, których nie można niedwuznaczenie zidentyfikować przy pomocy numeru CAS.

- (5) W odniesieniu do czynników chelatujących należy używać bardziej spójnej nomenklatury, a stwierdzenie, zgodnie z którym zatwierdzone czynniki chelatujące muszą także być zgodne z pozostałym prawodawstwem wspólnotowym, powinno być bardziej precyzyjne.
- (6) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 przedstawia szczegółowe opisy metod analitycznych, które należy stosować dla pomiaru zawartości składnika pokarmowego w „nawozach WE”. Opisy te należy skorygować tak, aby uzyskiwać prawidłowe wyniki analiz.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2003/2003.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 32 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.
2. Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) tabela E.1.4. otrzymuje brzmienie:

„E.1.4. Żelazo

Nr	Nazwa typu	Informacje dotyczące metody produkcji oraz składniki główne	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) Informacje dotyczące sposobu wyrażania zawartości składników pokarmowych Inne wymagania	Pozostałe informacje dotyczące oznaczenia typu	Deklarowane składniki pokarmowe, ich formy i rozpuszczalności Inne kryteria
1	2	3	4	5	6
4a	Sól żelaza	Produkt otrzymywany chemicznie, zawierający jako składnik główny nieorganiczną sól żelaza	12 % Fe rozpuszczalnego w wodzie	Oznaczenie powinno zawierać nazwę anionu nieorganicznego	Żelazo (Fe) rozpuszczalne w wodzie
4b	Chelat żelaza	Produkt rozpuszczalny w wodzie otrzymywany w reakcji chemicznej żelaza z czynnikiem(-ami) chelatującym(-i), wymienionymi w wykazie w załączniku I, sekcja E.3	5 % Fe rozpuszczalnego w wodzie, w tym zawartość frakcji schelatowanej co najmniej 80 %, a co najmniej 50 % żelaza rozpuszczalnego w wodzie jest schelatowane zadeklarowanym(-i) czynnikiem(-ami) chelatującym(-i)	Nazwa każdego z czynników chelatujących podanych w wykazie w załączniku I, sekcja E.3.1., które chelatują co najmniej 1 % żelaza rozpuszczalnego w wodzie	Żelazo (Fe) rozpuszczalne w wodzie. Żelazo (Fe) schelatowane przez każdy czynnik chelatujący, który jest zadeklarowany w nazwie typu i który można zidentyfikować oraz oznaczyć ilościowo według normy europejskiej
4c	Roztwór nawo- zowy żelaza	Produkt otrzymywany przez rozpuszczenie typu 4a i/lub jednego z typów 4b w wodzie	2 % Fe rozpuszczalnego w wodzie	Oznaczenie powinno zawierać: 1) nazwę(-y) anionu(-ów) nieorganicznego(-ych); 2) nazwę każdego czynnika chelatującego, jeśli występuje, który chelatuje co najmniej 1 % żelaza (Fe) rozpuszczalnego w wodzie	Żelazo (Fe) rozpuszczalne w wodzie Żelazo (Fe) schelatowane, jeśli występuje Żelazo (Fe) schelatowane przez każdy czynnik chelatujący, który jest zadeklarowany w nazwie typu, i który można zidentyfikować oraz oznaczyć ilościowo według normy europejskiej ¹⁾ ;

2) sekcja E.3. otrzymuje brzmienie:

„E.3. Wykaz zatwierdzonych organicznych czynników chelatujących i kompleksujących

Zatwierdzono poniższe substancje, pod warunkiem że odpowiadający im chelat składnika pokarmowego spełnia wymagania dyrektywy Rady 67/548/EWG (*).

E.3.1. Czynniki chelatujące (**)

Kwasy albo sole sodowe, potasowe lub amonowe kwasów:

			Numer CAS kwasu (***)
Kwas etylenodiaminotetraoctowy	EDTA	$C_{10}H_{16}O_8N_2$	60-00-4
Kwas 2-hydroksyetyloetylenodiaminotrioctowy	HEEDTA	$C_{10}H_{18}O_7N_2$	150-39-0
Kwas dietylenotriaminopentaoctowy	DTPA	$C_{14}H_{23}O_{10}N_3$	67-43-6
Kwas etylenodiamino- N,N'-di[(orto-hydroksyfenylo)octowy]	[o,o] EDDHA	$C_{18}H_{20}O_6N_2$	1170-02-1
Kwas etylenodiamino- N-[(orto-hydroksyfenylo)octowy] N'-[(para-hydroksyfenylo)octowy]	[o,p] EDDHA	$C_{18}H_{20}O_6N_2$	475475-49-1
Kwas etylenodiamino- N,N'-di[(orto-hydroksy-metylofenylo)octowy]	[o,o] EDDHMA	$C_{20}H_{24}O_6N_2$	641632-90-8
Kwas etylenodiamino- N-[(orto-hydroksy-metylofenylo)octowy] N'-[(para-hydroksy-metylofenylo)octowy]	[o,p] EDDHMA	$C_{20}H_{24}O_6N_2$	641633-41-2
Kwas etylenodiamino- N,N'-di[(5-karboksy-2-hydroksyfenylo)octowy]	EDDCHA	$C_{20}H_{20}O_{10}N_2$	85120-53-2
Kwas etylenodiamino- N,N'-di[(2-hydroksy-5-sulfofenylo)octowy] oraz produkty jego kondensacji	EDDHSA	$C_{18}H_{20}O_{12}N_2S_2 +$ $n^*(C_{12}H_{14}O_8N_2S)$	57368-07-7 i 642045-40-7

E.3.2. Czynniki kompleksujące

Wykaz zostanie opracowany.

(*) Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1.

(**) Czynniki chelatujące mają być identyfikowane i oznaczane ilościowo według normy europejskiej, która obejmuje wspomniane czynniki chelatujące.

(***) Tylko informacyjnie.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku IV lit. B do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w metodzie 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w metodzie 2.1 wprowadza się następujące zmiany:

i) punkty 4.2–4.7 otrzymują brzmienie:

„4.2. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,05 mol/l	}	dla wariantu a.
4.3. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,1 mol/l		
4.4. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,1 mol/l	}	dla wariantu b (patrz: uwaga 2).
4.5. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,2 mol/l		
4.6. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,25 mol/l	}	dla wariantu c (patrz: uwaga 2).”;
4.7. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,5 mol/l		

ii) w pkt 9 tabeli 1 wariant a zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Kwas siarkowy o stężeniu 0,05 mol/l umieszczony w odbieralniku: 50 ml”;

iii) w pkt 9 tabeli 1 wariant b zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Kwas siarkowy o stężeniu 0,1 mol/l umieszczony w odbieralniku: 50 ml”;

iv) w pkt 9 tabeli 1 wariant c zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Kwas siarkowy o stężeniu 0,25 mol/l umieszczony w odbieralniku: 35 ml”;

b) w metodzie 2.2.1 pkt 4.2 otrzymuje brzmienie:

„4.2. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,05 mol/l”;

c) w metodzie 2.2.2 wprowadza się następujące zmiany:

i) punkty 4.2–4.7 otrzymują brzmienie:

„4.2. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,05 mol/l	}	dla wariantu a.
4.3. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,1 mol/l		
4.4. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,1 mol/l	}	dla wariantu b (patrz: uwaga 2, metoda 2.1).
4.5. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,2 mol/l		
4.6. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,25 mol/l	}	dla wariantu c (patrz: uwaga 2, metoda 2.1).”;
4.7. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,5 mol/l		

ii) punkt 7.4 otrzymuje brzmienie:

„7.4. *Badanie kontrolne*

Przed wykonaniem analizy należy sprawdzić, czy aparat pracuje właściwie i czy zastosowano prawidłową technikę, posługując się odpowiednią porcją świeżo przygotowanego roztworu azotanu sodu (4.13) zawierającego 0,050–0,150 g azotu azotanowego, zależnie od wybranego wariantu.”;

d) w metodzie 2.2.3 pkt 4.2–4.7 otrzymują brzmienie:

„4.2. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,05 mol/l	}	dla wariantu a.
4.3. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,1 mol/l		
4.4. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,1 mol/l	}	dla wariantu b (patrz: uwaga 2, metoda 2.1).
4.5. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,2 mol/l		
4.6. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,25 mol/l	}	dla wariantu c (patrz: uwaga 2, metoda 2.1).”;
4.7. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,5 mol/l		

e) w metodzie 2.3.1 pkt 4.5–4.10 otrzymują brzmienie:

„4.5. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,05 mol/l	}	dla wariantu a (patrz: metoda 2.1).
4.6. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,1 mol/l		
4.7. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,1 mol/l	}	dla wariantu b (patrz: uwaga 2, metoda 2.1).
4.8. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,2 mol/l		
4.9. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,25 mol/l	}	dla wariantu c (patrz: uwaga 2, metoda 2.1).”;
4.10. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,5 mol/l		

f) w metodzie 2.3.2 pkt 4.4–4.9 otrzymują brzmienie:

„4.4. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,05 mol/l	}	dla wariantu a (patrz: metoda 2.1).
4.5. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,1 mol/l		
4.6. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,1 mol/l	}	dla wariantu b (patrz: uwaga 2, metoda 2.1).
4.7. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,2 mol/l		
4.8. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,25 mol/l	}	dla wariantu c (patrz: uwaga 2, metoda 2.1).”;
4.9. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,5 mol/l		

g) w metodzie 2.3.3 pkt 4.3–4.8 otrzymują brzmienie:

„4.3. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,05 mol/l	}	dla wariantu a (patrz: metoda 2.1).
4.4. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,1 mol/l		

4.5. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,1 mol/l	}	dla wariantu b (patrz: uwaga 2, metoda 2.1).
4.6. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,2 mol/l		
4.7. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,25 mol/l	}	dla wariantu c (patrz: uwaga 2, metoda 2.1).”;
4.8. Roztwór wodorotlenku sodu albo potasu, niezawierający węglanów o stężeniu: 0,5 mol/l		

h) w metodzie 2.4 pkt 4.8 otrzymuje brzmienie:

„4.8. Kwas siarkowy o stężeniu: 0,05 mol/l”;

i) w metodzie 2.5 wprowadza się następujące zmiany:

i) punkt 4.2 otrzymuje brzmienie:

„4.2. Roztwór kwasu siarkowego o stężeniu około 0,05 mol/l”;

ii) w pkt 7.1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Uzupełnić wodą do objętości około 50 ml, dodać jedną kroplę wskaźnika (4.7) i, jeśli to będzie konieczne, zobojętnić kwasem siarkowym o stężeniu 0,05 mol/l (4.2).”;

iii) punkt 7.3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Zależnie od spodziewanej zawartości biuretu, pobrać pipetą 25 albo 50 ml z roztworu wspomnianego w punkcie 7.2, umieścić tę ilość w kolbie pomiarowej o pojemności 100 ml i, w razie konieczności, zobojętnić odczynnikiem o stężeniu 0,05 mol/l lub 0,1 mol/l (4.2 lub 4.3), zależnie od potrzeb, używając czerwieni metylowej jako wskaźnika, a następnie dodać, z tą samą dokładnością, jaką stosowano przy wykreślanu krzywej wzorcowej, 20 ml alkalicznego roztworu winianu sodowo-potasowego (4.4) oraz 20 ml roztworu miedzi (4.5). Uzupełnić do kreski, dokładnie wymieszać i pozostawić na 15 minut w temperaturze 30 (± 2)°C.”;

j) w metodzie 2.6.1 wprowadza się następujące zmiany:

i) punkt 4.8 otrzymuje brzmienie:

„4.8. Roztwór mianowany kwasu siarkowego o stężeniu: 0,1 mol/l”;

ii) punkt 4.17 otrzymuje brzmienie:

„4.17. Roztwór mianowany kwasu siarkowego o stężeniu: 0,05 mol/l”;

iii) w pkt 7.1.1.2 akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przy pomocy pipety przenieść do odbieralnika aparatu 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,1 mol/l (4.8).”;

iv) w pkt 7.1.1.4 objaśnienie zmiennej „a” wzoru otrzymuje brzmienie:

„a = ilość ml mianowanego roztworu wodorotlenku sodu albo potasu o stężeniu 0,2 mol/l, użyta do próby ślepej, wykonanej przez odpipetowanie do odbieralnika aparatu (5.1) 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,1 mol/l (4.8).”;

v) w pkt 7.1.2.6 objaśnienie zmiennej „a” wzoru otrzymuje brzmienie:

„a = ilość ml mianowanego roztworu wodorotlenku sodu albo potasu o stężeniu 0,2 mol/l, użyta do próby ślepej, wykonanej przez odpipetowanie do odbieralnika aparatu (5.1) 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,1 mol/l (4.8).”;

- vi) w pkt 7.2.2.4 objaśnienie zmiennej „a” wzoru otrzymuje brzmienie:
- „a = ilość ml mianowanego roztworu wodorotlenku sodu albo potasu o stężeniu 0,2 mol/l, użyta do próby ślepej, wykonanej przez odpipetowanie do odbieralnika aparatu (5.1) 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,1 mol/l (4.8).”;
- vii) w pkt 7.2.3.2 objaśnienie zmiennej „a” wzoru otrzymuje brzmienie:
- „a = ilość ml mianowanego roztworu wodorotlenku sodu albo potasu o stężeniu 0,2 mol/l, użyta do próby ślepej, wykonanej przez odpipetowanie do odbieralnika aparatu (5.1) 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,1 mol/l (4.8).”;
- viii) w pkt 7.2.5.2 objaśnienie zmiennej „a” wzoru otrzymuje brzmienie:
- „a = ilość ml mianowanego roztworu wodorotlenku sodu albo potasu o stężeniu 0,2 mol/l, użyta do próby ślepej, wykonanej przez odpipetowanie do odbieralnika aparatu (5.1) 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,1 mol/l (4.8).”;
- ix) w punkcie 7.2.5.3 pierwsze trzy zdania otrzymują brzmienie:
- „Używając pipety, przenieść do suchej kolby aparatu (5.2) odpowiednią porcję przesącza (7.2.1.1 lub 7.2.1.2) zawierającą nie więcej niż 20 mg azotu amonowego. Następnie zmontować aparat. Do kolby Erlenmeyera o pojemności 300 ml odpipetować 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,05 mol/l (4.17) oraz dodać ilość wody destylowanej wystarczającą do tego, aby poziom cieczy znajdował się około 5 cm powyżej otworu rurki doprowadzającej.”;
- x) w pkt 7.2.5.5 objaśnienie zmiennej „a” wzoru otrzymuje brzmienie:
- „a = ilość ml mianowanego roztworu wodorotlenku sodu albo potasu o stężeniu 0,1 mol/l, użyta do próby ślepej, wykonanej przez odpipetowanie do 300-mililitrowej kolby Erlenmeyera aparatu (5.2) 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,05 mol/l (4.17).”;
- k) w metodzie 2.6.2 wprowadza się następujące zmiany:
- i) punkt 4.6 otrzymuje brzmienie:
- „4.6. Roztwór kwasu siarkowego o stężeniu: 0,1 mol/l”;
- ii) punkt 4.14 otrzymuje brzmienie:
- „4.14. Mianowany roztwór kwasu siarkowego o stężeniu: 0,05 mol/l”;
- iii) w pkt 7.2.4 objaśnienie zmiennej „a” wzoru otrzymuje brzmienie:
- „a = ilość ml mianowanego roztworu wodorotlenku sodu albo potasu o stężeniu 0,2 mol/l (4.8), użyta do próby ślepej, wykonanej przez umieszczenie w odbieralniku aparatu (4.6) 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,1 mol/l.”;
- iv) w pkt 7.3.3 objaśnienie zmiennej „a” wzoru otrzymuje brzmienie:
- „a = ilość ml mianowanego roztworu wodorotlenku sodu albo potasu o stężeniu 0,2 mol/l (4.8), użyta do próby ślepej, wykonanej przez odpipetowanie do odbieralnika aparatu 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,1 mol/l (4.6).”;
- v) w pkt 7.5.1 akapit pierwszy zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:
- „Do kolby Erlenmeyera o pojemności 300 ml odpipetować dokładnie 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,05 mol/l (4.14) i dodać taką ilość wody destylowanej, aby poziom cieczy znajdował się około 5 cm powyżej otworu rurki doprowadzającej.”;

vi) w punkcie 7.5.3 objaśnienie zmiennej „a” wzoru otrzymuje brzmienie:

„a = ilość ml mianowanego roztworu wodorotlenku sodu albo potasu o stężeniu 0,1 mol/l (4.17), użyta do próby ślepej, wykonanej przez odpipetowanie do 300-mililitrowej kolby Erlenmeyera aparatu (5.2) 50 ml mianowanego roztworu kwasu siarkowego o stężeniu 0,05 mol/l (4.14).”

2) w metodzie 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w metodzie 3.1.5.1 pkt 4.2 pierwsze trzy zdania otrzymują brzmienie:

„Kwas cytrynowy ($C_6H_8O_7 \cdot H_2O$): 173 g na litr.

Amoniak: 42 g na litr azotu amonowego.

Kwas siarkowy o stężeniu: 0,25 mol/l

pH pomiędzy 9,4 a 9,7.”;

b) w metodzie 3.1.5.3 pkt 4.1.2 wzór po akapicie drugim uwagi otrzymuje brzmienie:

„1 ml H_2SO_4 0,25 mol/l = 0,008516 g NH_3 ”.

3) w metodzie 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w metodzie 8.5 pkt 8 drugi wzór otrzymuje brzmienie:

„Czystość wyekstrahowanej siarki (%) = $\frac{P_2 - P_3}{n} \times 100$ ”;

b) w metodzie 8.6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zasada

Wytrącenie wapnia zawartego w porcji roztworu po ekstrakcji w postaci szczawianu, a po wydzieleniu i rozpuszczeniu tego ostatniego, przez miareczkowanie kwasu szczawowego nadmanganianem potasu.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 163/2007**z dnia 19 lutego 2007 r.****ustalające na rok gospodarczy 2005/2006 wysokość kwoty do uiszczenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków, z powodu różnicy pomiędzy maksymalną kwotą opłaty podstawowej a kwotą tej opłaty**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 5,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 44 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 stanowi, że gdy podstawowa opłata lub opłata B jest niższa od maksymalnej kwoty określonej w art. 15 ust. 3 i 4 wspomnianego rozporządzenia, dostosowanej, w razie potrzeby, zgodnie z art. 15 ust. 5 wymienionego rozporządzenia, producenci cukru muszą dokonać płatności na rzecz sprzedawców buraków w wysokości 60 % różnicy między maksymalną kwotą a kwotą do uiszczenia opłaty podstawowej lub opłaty B. Artykuł 9 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru ⁽³⁾, który stosuje się w dalszym ciągu do produkcji w roku gospodarczym 2005/2006, przewiduje, że kwoty, o których mowa powyżej, ustala się w tym samym czasie co opłaty produkcyjne i zgodnie z tą samą procedurą.

(2) W odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1296/2005 z dnia 5 sierpnia 2005 r. weryfikującym maksymalną kwotę opłaty produkcyjnej B oraz zmieniającym cenę minimalną za buraki B ⁽⁴⁾ maksymalna kwota opłaty B została ustalona na 37,5 % ceny interwencyjnej dla cukru białego. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 164/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. ustalające na rok gospodarczy 2005/2006 wysokość kwoty opłat produkcyjnych w sektorze cukru ⁽⁵⁾ ustaliło opłatę podstawową na 1,0022 %, a nie ustaliło kwoty opłaty B. Z powodu tych różnic należy ustalić zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 kwoty, jakie producenci cukru zapłacą sprzedawcom buraków za tonę buraków A i B standardowej jakości.

(3) Komitet Zarządzający ds. Cukru nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 kwoty, o których mowa w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, uiszczane przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków, ustala się za tonę buraków standardowej jakości na 0,492 EUR dla buraków A i na 18,372 EUR dla buraków typu B.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 318/2006.

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2011/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 50 z 21.2.2002, str. 40. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 952/2006 (Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 39).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 205 z 6.8.2005, str. 20.

⁽⁵⁾ Patrz: str. 17 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 164/2007**z dnia 19 lutego 2007 r.****ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2005/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 8 tiret pierwsze,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 44 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru ⁽³⁾, które stosuje się w dalszym ciągu do produkcji w roku gospodarczym 2005/2006, przewiduje, że w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 kwotę podstawowej opłaty produkcyjnej i kwotę opłaty B, jak również, jeśli zachodzi potrzeba, współczynnik określony w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 ustala się dla cukru, izoglukozy i syropu inulinowego do dnia 15 lutego 2007 r.
- (2) W odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 całkowita przewidywalna strata, odnotowana zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, prowadzi, zgodnie z ust. 3 wymienionego artykułu, do ustalenia kwoty opłaty podstawowej stanowiącej 1,0022 %.

(3) Strata całkowita odnotowana na podstawie posiadanych danych oraz zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 jest w pełni pokrywana wpływami z opłaty podstawowej. Nie należy zatem w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 określać kwoty opłaty B ani współczynnika umożliwiającego ustalenie kwoty opłaty dodatkowej.

(4) Komitet Zarządzający ds. Cukru nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 kwoty opłat produkcyjnych w sektorze cukru ustala się następująco:

- a) 6,333 EUR za tonę cukru białego jako podstawową opłatę produkcyjną dla cukru A i cukru B;
- b) 2,810 EUR za tonę substancji suchej jako podstawową opłatę produkcyjną dla izoglukozy A i izoglukozy B;
- c) 6,333 euro za tonę ekwiwalentnej substancji suchej – cukier/izoglukoza jako podstawową opłatę produkcyjną dla syropu inulinowego A i syropu inulinowego B.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 318/2006.

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2011/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 50 z 21.2.2002, str. 40. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 952/2006 (Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 39).

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 15 lutego 2007 r.

zmieniająca decyzję z dnia 27 marca 2000 r. upoważniającą dyrektora Europolu do rozpoczęcia rokowań w sprawie umów z państwami trzecimi oraz instytucjami niepowiązanymi z UE

(2007/117/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając art. 42 ust. 2, art. 10 ust. 4 i art. 18 Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o Europolu) ⁽¹⁾,

uwzględniając akt Rady z dnia 3 listopada 1998 r. ustanawiający zasady regulujące stosunki zewnętrzne Europolu z państwami trzecimi i instytucjami niepowiązanymi z Unią Europejską ⁽²⁾, w szczególności art. 2 tego aktu,

uwzględniając akt Rady z dnia 3 listopada 1998 r. ustanawiający zasady regulujące przyjmowanie przez Europol informacji od stron trzecich ⁽³⁾, w szczególności art. 2 tego aktu,

uwzględniając akt Rady z dnia 12 marca 1999 r. przyjmujący zasady regulujące przekazywanie przez Europol danych osobowych państwom i instytucjom trzecim ⁽⁴⁾, w szczególności art. 2 i 3 tego aktu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wymogi operacyjne i potrzeba skutecznej walki ze zorganizowanymi formami przestępczości za pośrednictwem Europolu wymagają dodania Czarnogóry do wykazu państw trzecich, z którymi dyrektor Europolu jest upoważniony do rozpoczęcia rokowań.

- (2) Należy zatem zmienić decyzję Rady z dnia 27 marca 2000 r. ⁽⁵⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W decyzji Rady z dnia 27 marca 2000 r. wprowadza się następujące zmiany:

w art. 2 ust. 1 pod nagłówkiem „Państwa trzecie” do wykazu alfabetycznego dodaje się następujące państwo:

„— Czarnogóra”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lutego 2007 r.

W imieniu Rady
W. SCHÄUBLE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 2. Konwencja ostatnio zmieniona Protokołem zmieniającym tę konwencję (Dz.U. C 2 z 6.1.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 26 z 30.1.1999, str. 19.

⁽³⁾ Dz.U. C 26 z 30.1.1999, str. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 88 z 30.3.1999, str. 1. Akt Rady zmieniony aktem Rady z dnia 28 lutego 2002 r. (Dz.U. C 76 z 27.3.2002, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 106 z 13.4.2000, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Rady z dnia 4 grudnia 2006 r. (Dz.U. C 311 z 19.12.2006, str. 10).

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 16 lutego 2007 r.

ustanawiająca szczegółowe zasady w odniesieniu do alternatywnego znaku identyfikacyjnego na mocy dyrektywy Rady 2002/99/WE

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 422)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/118/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 1 akapit drugi,

uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającą dyrektywę 92/40/EWG⁽²⁾, w szczególności jej art. 23 ust. 1 lit. g),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2002/99/WE ustanawia warunki w celu zagwarantowania, że na żadnym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji produktów pochodzenia zwierzęcego we Wspólnocie nie powstaje ryzyko rozprzestrzeniania się chorób przenoszonych na zwierzęta. W tym celu dyrektywa wymienia nie tylko różne rodzaje zabiegów związanych z chorobą w celu unieszkodliwienia czynnika chorobotwórczego, ale przede wszystkim przewiduje specjalne oznakowanie takich produktów pochodzących z obszarów objętych ograniczeniami.
- (2) Dyrektywa przewiduje również możliwość ustanowienia szczegółowych zasad dotyczących jej stosowania, w tym utworzenie specjalnego znaku identyfikacyjnego wymaganego w przypadku mięsa niedopuszczonego do wprowadzenia do obrotu ze względu na zdrowie zwierząt.
- (3) Dyrektywa 2005/94/WE, w szczególności jej art. 23 ust. 1 lit. g), stanowi, że mięso drobiowe pochodzące z gospodarstw znajdujących się w obszarze zapowietrzonym nie może być wprowadzane do wewnątrzspółnotowego lub międzynarodowego obrotu handlowego. Z tego względu takie mięso musi, o ile nie zdecydowano inaczej, nosić znak przewidziany w załączniku II do dyrektywy 2002/99/WE.
- (4) Dyrektywa Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania rzeko-

mego pomoru drobiu⁽³⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 2 lit. f) ppkt i) i ust. 4 lit. c), wymaga, aby mięso otrzymane z drobiu z obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych nie było wprowadzane do wewnątrzspółnotowego obrotu handlowego, i musi widnieć na nim znak będący specjalnym znakiem identyfikacyjnym przewidzianym w załączniku II do dyrektywy Rady 2002/99/WE.

- (5) Niektóre państwa członkowskie poinformowały Komisję, że podmioty gospodarcze i klienci słabo zaakceptowali znak identyfikacyjny. Należy zatem przewidzieć alternatywny znak identyfikacyjny, o którego stosowaniu mogą zdecydować państwa członkowskie, zamiast znaku przewidzianego w załączniku II do dyrektywy 2002/99/WE. Niemniej ze względu na dobro kontroli ważne jest, aby państwa członkowskie informowały Komisję wcześniej, czy decydują się na stosowanie alternatywnego znaku identyfikacyjnego w przypadku wystąpienia grypy ptaków lub rzekomego pomoru drobiu.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽⁴⁾ przewiduje stosowanie znaku identyfikacyjnego do niektórych rodzajów mięsa pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu.
- (7) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiające środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004⁽⁵⁾ ustanawia środki przejściowe zezwalające na stosowanie krajowego znaku identyfikacyjnego do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, dopuszczonych do obrotu wyłącznie na terytorium państwa członkowskiego, w którym zostały wyprodukowane.

⁽³⁾ Dz.U. L 260 z 5.9.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 352).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, str. 83. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1666/2006 (Dz.U. L 320 z 18.11.2006, str. 47).

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 16.

- (8) Alternatywny znak identyfikacyjny przewidziany w niniejszej decyzji powinien się wyraźnie różnić od innych znaków identyfikacyjnych, które mają być stosowane do mięsa drobiowego zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 853/2004 lub (WE) nr 2076/2005.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Alternatywny znak identyfikacyjny

1. Do celów art. 2 niniejszej decyzji państwa członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu znaku identyfikacyjnego określonego w załączniku do niniejszej decyzji („alternatywny znak identyfikacyjny”) zamiast specjalnego znaku identyfikacyjnego określonego w załączniku II do dyrektywy 2002/99/WE.

2. Państwa członkowskie, które decydują się na stosowanie alternatywnego znaku identyfikacyjnego, informują o tym Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

Artykuł 2

Znakowanie mięsa drobiowego i mięsa hodowlanych ptaków łownych ograniczonego do rynku krajowego

Mięso drobiowe lub dzikiego ptactwa hodowlanego, w tym mięso mielone, mięso odkostnione mechanicznie, wyroby mięsne i produkty mięsne, które nie spełniają wymogów ustanowionych w art. 3 dyrektywy 2002/99/WE i dlatego są ograniczone do rynku krajowego państwa członkowskiego dotkniętego chorobą zgodnie z art. 23 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2005/94/WE lub art. 9 ust. 2 lit. f) ppkt i) i ust. 4 lit. c) dyrektywy 92/66/EWG, mogą być oznakowane:

- a) alternatywnym znakiem identyfikacyjnym; albo
- b) znakiem krajowym, jeżeli produkty te zostały wyprodukowane w zakładach zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2076/2005.

Artykuł 3

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Znak identyfikacyjny przewidziany w art. 1 ust. 1 decyzji należy stosować zgodnie z poniższymi wymiarami lub wszystkimi jego właściwymi proporcjami zapewniającymi czytelność informacji.

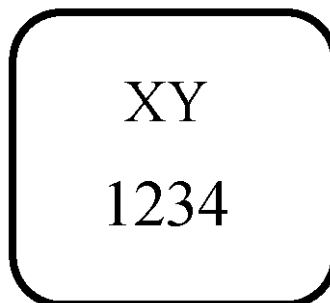
Wymiary:

XY ^(a) = 8 mm

1234 ^(b) = 11 mm

Szerokość średnicy zewnętrznej = nie mniej niż 30 mm

Grubość linii kwadratu = 3 mm

^(a) Oznacza odpowiedni kod kraju, o którym mowa w sekcji I część B pkt 6 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

^(b) Oznacza numer identyfikacyjny zakładu, o którym mowa w sekcji I część B pkt 7 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 16 lutego 2007 r.

zmieniająca decyzje 2006/415/WE, 2006/416/WE oraz 2006/563/WE w odniesieniu do znaku identyfikacyjnego, który należy stosować do świeżego mięsa drobiowego

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 431)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/119/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym ze względu na wprowadzenie rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającą dyrektywę 92/40/EWG ⁽³⁾, w szczególności jej art. 66 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Grypa ptaków jest zakaźną chorobą wirusową drobiu i innych ptaków, powodującą śmiertelność i zaburzenia, które w krótkim czasie mogą osiągnąć rozmiary epidemii i spowodować poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz znacznie obniżyć opłacalność hodowli drobiu. Istnieje niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia się czynnika chorobotwórczego na inne gospodarstwa, wśród dzikiego ptactwa oraz rozprzestrzenienia się z jednego państwa członkowskiego na inne państwa członkowskie i kraje trzecie poprzez handel żywymi ptakami lub otrzymanymi z nich produktami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 16.

(2) Dyrektywa 2005/94/WE ustanawia wspólnotowe środki, które należy stosować w przypadku wystąpienia grypy ptaków u drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli oraz w celu uniknięcia rozprzestrzenienia się tej choroby. Środki te obejmują ustanowienie obszarów zapowietrzonych i zakaz transportu mięsa drobiowego na tych obszarach.

(3) Dyrektywa 2005/94/WE przewiduje również pewne odstępstwa od tego zakazu, z zastrzeżeniem określonych warunków. Warunki te obejmują między innymi niewprowadzanie wspomnianego mięsa do wewnątrzwspólnotowego lub międzynarodowego obrotu handlowego i wymóg opatrzenia takiego mięsa znakiem przewidzianym w załączniku II do dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽⁴⁾, o ile nie postanowiono inaczej w tej dyrektywie.

(4) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlament Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽⁵⁾, przewiduje znak identyfikacyjny, który należy stosować do niektórych rodzajów mięsa pochodzenia zwierzęcego.

(5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiające środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004 ⁽⁶⁾ przewiduje tymczasowe użycie krajowych znaków identyfikacyjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, dopuszczonych do obrotu wyłącznie na terytorium państwa członkowskiego, w którym zostały wyprodukowane.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, str. 83. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1666/2006 (Dz.U. L 320 z 18.11.2006, str. 47).

- (6) Ponadto decyzja Komisji 2006/415/WE⁽¹⁾ przewiduje pewne ograniczenia, które należy stosować w obszarach A i B, w tym zakaz wysyłania z tych obszarów produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, wytworzonych z dzikiego ptactwa łownego. Niemniej decyzja ta przewiduje odstępstwa od wspomnianych ograniczeń dla wysyłki na rynek krajowy niektórych rodzajów mięsa, produktów i przetworów mięsnych z zastrzeżeniem określonych warunków obejmujących znakowanie takiego mięsa w sposób przewidziany w załączniku II do dyrektywy 2002/99/WE.
- (7) Decyzja Komisji 2006/416/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. dotycząca niektórych środków przejściowych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli we Wspólnocie⁽²⁾ ustanawia niektóre środki przejściowe, które należy stosować w przypadku wystąpienia tej choroby. Środki te obejmują ustanowienie obszarów zapowietrzonych w przypadku wystąpienia choroby i stosowanie określonych ograniczeń na takich obszarach, włącznie z zakazem przemieszczania mięsa drobiowego. Niemniej wspomniana decyzja również przewiduje odstępstwa od tego zakazu z zastrzeżeniem określonych warunków, włącznie ze znakowaniem takiego mięsa w sposób przewidziany w załączniku II do dyrektywy 2002/99/WE.
- (8) Decyzja Komisji 2006/563/WE z dnia 11 sierpnia 2006 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 wśród dzikiego ptactwa we Wspólnocie oraz uchylająca decyzję 2006/115/WE⁽³⁾ ustanawia pewne środki, które należy zastosować w przypadku wystąpienia tej choroby u dzikiego ptactwa. Środki te obejmują ustanowienie obszaru kontroli i zakaz wysyłki mięsa, przetworów i produktów mięsnych z drobiu i dzikiego ptactwa łownego w takich obszarach. Jednak decyzja ta również przewiduje odstępstwa od zakazu z zastrzeżeniem określonych warunków, włącznie z oznakowaniem takiego mięsa znakiem zgodnie z wymogami załącznika II do dyrektywy 2002/99/WE lub znakiem krajowym ustanowionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2076/2005.
- (9) Decyzja Komisji 2007/118/WE z dnia 16 lutego 2007 r. ustanawiająca szczegółowe zasady w odniesieniu do alternatywnego znaku identyfikacyjnego na mocy dyrektywy Rady 2002/99/WE⁽⁴⁾ przewiduje alternatywny znak identyfikacyjny, który może być stosowany zamiast znaku określonego w załączniku II do dyrektywy 2002/99/WE.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 2006/415/WE, 2006/416/WE i 2006/563/WE, aby umożliwić stosowanie wspomnianego alternatywnego znaku identyfikacyjnego.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany decyzji 2006/415/WE

W decyzji 2006/415/WE art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W drodze odstępstwa od przepisu art. 5 lit. b) państwo członkowskie dotknięte chorobą może zezwolić na wysyłkę na rynek krajowy świeżego mięsa, mięsa mielonego, mięsa odkostnionego mechanicznie, a także przetworów lub produktów mięsnych z dzikiego ptactwa łownego pochodzącego z obszaru A lub B, jeżeli mięso jest oznakowane:

- a) zgodnie ze specjalnym znakiem identyfikacyjnym przewidzianym w załączniku II do dyrektywy 2002/99/WE; albo
- b) zgodnie z art. 2 decyzji 2007/118/WE.”.

Artykuł 2

Zmiany decyzji 2006/416/WE

W art. 18 ust. 1 decyzji 2006/416/WE lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) mięso to nie jest wprowadzane do wewnątrzspółnotowego lub międzynarodowego obrotu handlowego i jest oznakowane:

- i) zgodnie ze specjalnym znakiem identyfikacyjnym przewidzianym w załączniku II do dyrektywy 2002/99/WE; albo

ii) zgodnie z art. 2 decyzji 2007/118/WE.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 16.6.2006, str. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 164 z 16.6.2006, str. 61. Decyzja zmieniona decyzją 2007/79/WE (Dz.U. L 26 z 2.2.2007, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 222 z 15.8.2006, str. 11.

⁽⁴⁾ Patrz: str. 19 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 3

Zmiany decyzji 2006/563/WE

W decyzji 2006/563/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 6 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) wysyłania mięsa, mięsa mielonego, mięsa odkostnionego mechanicznie, przetworów mięsnych i produktów mięsnych z drobiu z obszaru kontroli oraz z dzikiego ptactwa łownego pozyskanego ze środowiska naturalnego na obszarze kontroli.”;

2) artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Odstępstwa w odniesieniu do mięsa, mięsa mielonego, przetworów mięsnych, mięsa odkostnionego mechanicznie i produktów mięsnych

1. W drodze odstępstwa od art. 6 lit. e), państwo członkowskie dotknięte chorobą może zezwolić na wysyłkę z obszaru kontroli w celu wprowadzenia do obrotu lub wywozu do państw trzecich następującego mięsa:

a) świeżego mięsa drobiowego, w tym mięsa hodowlanego ptactwa łownego, które zostało:

i) wyprodukowane zgodnie z wymogami załącznika II oraz sekcji II i III załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004; oraz

ii) poddane kontroli zgodnie z wymogami sekcji I, II, III oraz rozdziału V część A pkt 1 i rozdziału VII sekcji IV załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004;

b) mięsa mielonego, przetworów mięsnych, mięsa odkostnionego mechanicznie i produktów mięsnych zawierających mięso, o którym mowa w lit. a), i wyprodukowanych zgodnie z wymogami sekcji V i VI załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;

c) produktów mięsnych, które zostały poddane zabiegom określonym dla grypy ptaków w tabeli 1 pozycje a), b) lub c) w załączniku III do dyrektywy 2002/99/WE;

d) świeżego mięsa, mięsa mielonego, mięsa drobiowego odkostnionego mechanicznie, mięsa hodowlanego ptactwa łownego i dzikiego ptactwa łownego pozyskanego ze środowiska naturalnego na danym obszarze przed ustanowieniem obszaru kontroli oraz przetworów i produktów mięsnych zawierających takie mięso, wyprodukowanych w zakładach położonych na obszarze kontroli.

2. W drodze odstępstwa od art. 6 lit. e), państwo członkowskie dotknięte chorobą może zezwolić na wysyłkę z obszaru kontroli na rynek krajowy świeżego mięsa, mięsa mielonego i mięsa odkostnionego mechanicznie z drobiu lub hodowlanych ptaków łownych z obszaru kontroli, a także przetworów i produktów mięsnych zawierających takie mięso, pod warunkiem że spełnia ono następujące warunki:

a) jest oznakowane:

i) specjalnym znakiem identyfikacyjnym przewidzianym w załączniku II do dyrektywy 2002/99/WE; albo

ii) zgodnie z art. 2 decyzji 2007/118/WE; oraz

b) było pozyskiwane, krojone, składowane i przewożone oddzielnie od innego mięsa drobiowego lub mięsa hodowlanego ptactwa łownego i nie jest wprowadzone do przetworów i produktów mięsnych przeznaczonych do wysyłki do innych państw członkowskich lub do wywozu do państw trzecich.”.

Artykuł 4

Adresat

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2007/120/WPZiB

z dnia 19 lutego 2007 r.

odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Artykuł 2

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

Załącznik do wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego wspólnego stanowiska.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 3

(1) W dniu 19 lutego 2004 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe⁽¹⁾. Środki te wygasają w dniu 20 lutego 2007 r.

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

(2) Ze względu na sytuację w Zimbabwe obowiązywanie wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB powinno zostać przedłużone na okres kolejnych 12 miesięcy.

Artykuł 4

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(3) Wykaz osób podlegających środkom ograniczającym powinien zostać zaktualizowany,

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lutego 2007 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Niniejszym przedłuża się do dnia 20 lutego 2008 r. obowiązywanie wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB.

W imieniu Rady

M. GLOS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 50 z 20.2.2004, str. 66. Wspólne stanowisko ostatnio zmienione wspólnym stanowiskiem 2006/51/WPZiB (Dz.U. L 26 z 31.1.2006 str. 28).

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, o których mowa w art. 4 i 5 wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB

1. Mugabe, Robert Gabriel Prezydent, ur. 21.2.1924 r.
2. Bonyongwe, Happyton Dyrektor generalny Centralnej Organizacji Wywiadowczej, ur. 6.11.1960 r.
3. Buka (alias Bhuka), Flora minister ds. specjalnych odpowiedzialna za grunty i programy przesiedlenia (była minister stanu w Urzędzie Wiceprezydenta oraz była minister stanu ds. programu reformy rolnej w Urzędzie Prezydenta), ur. 25.2.1968 r.
4. Bvudzijena, Wayne Podkomisarz policji, rzecznik policji
5. Chapfika, David wiceminister finansów (były wiceminister finansów i rozwoju gospodarczego), ur. 7.4.1957 r.
6. Charamba, George Stały sekretarz w Departamencie Informacji i Reklamy, ur. 4.4.1963 r.
7. Charumbira, Fortune Zefanaya Były wiceminister ds. samorządu lokalnego, robót publicznych i gospodarki mieszkaniowej, ur. 10.6.1962 r.
8. Chigudu, Tinaye Gubernator prowincji Manicaland
9. Chigwedere, Aeneas Soko minister edukacji, sportu i kultury, ur. 25.11.1939 r.
10. Chihota, Phineas wiceminister przemysłu i handlu międzynarodowego
11. Chihuri, Augustine Komisarz policji, ur. 10.3.1953 r.
12. Chimbudzi, Alice Członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF)
13. Chimutengwende, Chen Minister stanu ds. publicznych i interaktywnych (były minister poczty i telekomunikacji), ur. 28.8.1943 r.
14. Chinamasa, Patrick Anthony Minister sprawiedliwości, prawa i spraw parlamentarnych, ur. 25.1.1947 r.
15. Chindori-Chininga, Edward Takaruza Były minister ds. kopalń i rozwoju górnictwa, ur. 14.3.1955 r.
16. Chipanga, Tongesai Shadreck Były wiceminister spraw wewnętrznych, ur. 10.10.1946 r.
17. Chitepo, Victoria Członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 27.3.1928 r.
18. Chiwenga, Constantine Dowódca Wojsk Obrony Zimbabwe, generał (były dowódca armii, generał broni), ur. 25.8.1956 r.
19. Chiweshe, George Przewodniczący, ZEC (sędzia Sądu Najwyższego i przewodniczący kontrowersyjnego Komitetu Wytaczania Granic), ur. 4.6.1953 r.
20. Chiwewe, Willard Gubernator prowincji Masvingo (były starszy sekretarz ds. operacji specjalnych w Urzędzie Prezydenta), ur. 19.3.1949 r.
21. Chombo, Ignatius Morgan Chininya Minister ds. samorządu lokalnego, robót publicznych i urbanizacji, ur. 1.8.1952 r.
22. Dabengwa, Dumiso Starszy członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. w 1939 r.
23. Damasane, Abigail Wiceminister ds. kobiet, równouprawnienia kobiet i mężczyzn i rozwoju społeczności
24. Goche, Nicholas Tasunungurwa Minister służby publicznej, pracy i opieki społecznej (były minister stanu ds. bezpieczeństwa narodowego w Urzędzie Prezydenta), ur. 1.8.1946 r.
25. Gombe, G. Przewodniczący nadzorczej Komisji Wyborczej
26. Gula-Ndebele, Sobuza Były przewodniczący nadzorczej Komisji Wyborczej

27. Gumbo, Rugare Eleck Ngidi minister rozwoju gospodarczego (były minister stanu ds. przedsiębiorstw państwowych i jednostek współpracujących w Urzędzie Prezydenta), ur. 8.3.1940 r.
28. Hove, Richard Sekretarz ds. gospodarczych w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. w 1935 r.
29. Hungwe, Josaya (alias Josiah) Dunira Były gubernator prowincji Masvingo, ur. 7.11.1935 r.
30. Kangai, Kumbirai Członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 17.2.1938 r.
31. Karimanzira, David Ishemunyoro Godi Gubernator prowincji Harare oraz sekretarz ds. finansowych w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. 25.5.1947 r.
32. Kasukuwere, Saviour wiceminister ds. rozwoju młodzieży i tworzenia miejsc pracy oraz zastępca sekretarza ds. młodzieży w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. 23.10.1970 r.
33. Kaukonde, Ray Gubernator prowincji Mashonaland Wschodni, ur. 4.3.1963 r.
34. Kuruneri, Christopher Tichaona Były minister finansów i rozwoju gospodarczego, ur. 4.4.1949 r., przebywa obecnie w areszcie
35. Langa, Andrew wiceminister środowiska i turystyki oraz były wiceminister transportu i komunikacji
36. Lesabe, Thenjiwe V. Członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. w 1933 r.
37. Machaya, Jason (alias Jaison) Max Kokerai Były wiceminister ds. kopalń i rozwoju górnictwa, ur. 13.6.1952 r.
38. Made, Joseph Mtakwese minister rolnictwa i rozwoju wsi (były minister ds. gruntów, rolnictwa i przysiedleń wiejskich), ur. 21.11.1954 r.
39. Madzongwe, Edna (alias Edina) ZANU (PF), przewodnicząca Senatu, ur. 11.7.1943 r.
40. Mahofa, Shuvai Ben Były wiceminister ds. rozwoju młodzieży, równouprawnienia kobiet i mężczyzn i tworzenia miejsc pracy, ur. 4.4.1941 r.
41. Mahoso, Tafataona Przewodnicząca komisji ds. kontaktów z mediami
42. Makoni, Simbarashe zastępca sekretarza generalnego ds. gospodarczych w Biurze Politycznym ZANU (PF) (były minister finansów), ur. 22.3.1950 r.
43. Makwavarara, Sekesai pełniąca obowiązki burmistrza Harare (ZANU - PF),
44. Malinga, Joshua zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. osób niepełnosprawnych i pokrzywdzonych przez los, ur. 28.4.1944 r.
45. Mangwana, Paul Munyaradzi minister stanu (były minister służby publicznej, pracy i opieki społecznej), ur. 10.8.1961 r.
46. Manyika, Elliot Tapfumanei minister bez teki (były minister ds. rozwoju młodzieży, równouprawnienia kobiet i mężczyzn i tworzenia miejsc pracy), ur. 30.7.1955 r.
47. Manyonda, Kenneth Vhundukai Były wiceminister przemysłu i handlu, ur. 10.8.1934 r.
48. Marumahoko, Rueben wiceminister spraw wewnętrznych (były wiceminister ds. energii i rozwoju sieci energetycznych), ur. 4.4.1948 r.
49. Masawi, Ephrahim Sango Gubernator prowincji Mashonaland Środkowy

50. Masuku, Angeline
Gubernator prowincji Matabeleland Południowy sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. osób niepełnosprawnych i pokrzywdzonych przez los, ur. 14.10.1936 r.
51. Mathema, Cain
Gubernator prowincji Bulawayo
52. Mathuthu, Thokozile
Gubernator prowincji Matabeleland Północny oraz zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. transportu i opieki społecznej
53. Matiza, Joel Biggie
wiceminister ds. gospodarki mieszkaniowej na terenach wiejskich i udogodnień socjalnych, ur. 17.8.1960 r.
54. Matonga, Brighton
wiceminister ds. informacji i reklamy, ur. w 1969 r.
55. Matshalaga, Obert
wiceminister spraw zagranicznych
56. Matshiya, Melusi (Mike)
Stały sekretarz w ministerstwie spraw wewnętrznych
57. Mavhaire, Dzikamai
Członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF)
58. Mbiriri, Partson
Stały sekretarz w ministerstwie samorządu lokalnego, robót publicznych i urbanizacji
59. Midzi, Amos Bernard (Mugenva)
minister ds. kopalń i rozwoju górnictwa (były minister ds. energii i rozwoju sieci energetycznych), ur. 4.7.1952 r.
60. Mnangagwa, Emmerson Dambudzo
minister ds. gospodarki mieszkaniowej na terenach wiejskich i udogodnień socjalnych (były przewodniczący parlamentu), ur. 15.9.1946 r.
61. Mohadi, Kembo Campbell Dugishi
minister spraw wewnętrznych (były wiceminister ds. samorządu lokalnego, robót publicznych i gospodarki mieszkaniowej), ur. 15.11.1949 r.
62. Moyo, Jonathan
Były minister stanu ds. informacji i reklamy w Urzędzie Prezydenta, ur. 12.1.1957 r.
63. Moyo, July Gabarari
Były minister ds. energii i rozwoju sieci energetycznych (były minister ds. służby publicznej, pracy i opieki społecznej), ur. 7.5.1950 r.
64. Moyo, Simon Khaya
zastępca sekretarza ds. prawnych w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. w 1945 r., ambasador w Republice Południowej Afryki
65. Mporu, Obert Moses
minister przemysłu i handlu międzynarodowego (były gubernator prowincji Matabeleland Północny), zastępca sekretarza ds. bezpieczeństwa narodowego w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. 12.10.1951 r.
66. Msika, Joseph W.
Wiceprezydent, ur. 6.12.1923 r.
67. Msipa, Cephas George
Gubernator prowincji Midlands, ur. 7.7.1931 r.
68. Muchena, Olivia Nyembesi (alias Nyembezi)
minister stanu ds. nauki i techniki w Urzędzie Prezydenta (była minister stanu w Urzędzie wiceprezydenta Msiki), ur. 18.8.1946 r.
69. Muchinguri, Oppah Chamu Zvipange
minister ds. kobiet, równouprawnienia kobiet i mężczyzn i rozwoju Społeczności, sekretarz ds. równouprawnienia kobiet i mężczyzn i kultury w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. 14.12.1958 r.
70. Mudede, Tobaiwa (Tonnetth)
Dyrektor Centralnego Urzędu Statystycznego, ur. 22.12.1942 r.
71. Mudenge, Isack Stanilaus Gorerazvo
minister szkolnictwa wyższego (były minister spraw zagranicznych), ur. 17.12.1941 r.
72. Mugabe, Grace
Małżonka Roberta Gabriela Mugabe, ur. 23.7.1965 r.
73. Mugabe, Sabina
Starszy członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 14.10.1934 r.
74. Muguti, Edwin
Wiceminister zdrowia i opieki nad dziećmi, ur. w 1965 r.

75. Mujuru, Joyce Teurai Ropa Wiceprezydent (była minister zasobów wodnych i rozwoju infrastruktury), ur. 15.4.1955 r.
76. Mujuru, Solomon T.R. Starszy członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 1.5.1949 r.
77. Mumbengegwi, Samuel Creighton Były minister przemysłu i handlu międzynarodowego, ur. 23.10.1942 r.
78. Mumbengegwi, Simbarashe Minister spraw zagranicznych, ur. 20.7.1945 r.
79. Murerwa, Herbert Muchemwa Minister finansów (były minister szkolnictwa wyższego), ur. 31.7.1941 r.
80. Musariri, Munyaradzi Podkomisarz policji
81. Mushohwe, Christopher Chindoti Minister transportu i komunikacji (były wiceminister transportu i komunikacji), ur. 6.2.1954 r.
82. Mutasa, Didymus Noel Edwin Minister stanu ds. bezpieczeństwa narodowego, reformy rolnej i przesiedleń w Urzędzie Prezydenta, sekretarz ds. administracyjnych w ZANU (PF), ur. 27.7.1935 r.
83. Mutezo, Munacho Minister zasobów wodnych i rozwoju infrastruktury
84. Mutinhiri, Ambros (alias Ambrose) Minister ds. rozwoju młodzieży, równouprawnienia kobiet i mężczyzn i tworzenia miejsc pracy, brygadier w stanie spoczynku
85. Mutiwekuziva, Kenneth Kaparadza Wiceminister ds. rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw i tworzenia miejsc pracy, ur. 27.5.1948 r.
86. Muzenda, Tsitsi V. Starszy sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 28.10.1922 r.
87. Muzonzini, Elisha Brygadier (były dyrektor generalny Centralnej Organizacji Wywiadowczej), ur. 24.6.1957 r.
88. Ncube, Abedinico Wiceminister ds. służby publicznej, pracy i opieki społecznej (były wiceminister spraw zagranicznych), ur. 13.10.1954 r.
89. Ndlovu, Naison K. Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. produkcji i pracy, ur. 22.10.1930 r.
90. Ndlovu, Richard Zastępca intendenta Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 26.6.1942 r.
91. Ndlovu, Sikhanyiso Zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. intendenty, ur. 20.9.1949 r.
92. Nguni, Sylvester Wiceminister rolnictwa, ur. 4.8.1955 r.
93. Nhema, Francis Minister środowiska i turystyki, ur. 17.4.1959 r.
94. Nkomo, John Landa Przewodniczący parlamentu (były minister ds. operacji specjalnych w Urzędzie Prezydenta), ur. 22.8.1934 r.
95. Nyambuya, Michael Reuben Minister ds. energii i rozwoju sieci energetycznych (były generał broni, gubernator prowincji Manicaland), ur. 23.7.1955 r.
96. Nyanhongo, Magadzire Hubert Wiceminister transportu i komunikacji
97. Nyathi, George Zastępca sekretarza Biura Politycznego ds. nauki i techniki ZANU (PF)
98. Nyoni, Sithembiso Gile Glad Minister ds. rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw i tworzenia miejsc pracy, ur. 20.9.1949 r.
99. Parirenyatwa, David Pagwese Minister ds. zdrowia i opieki nad dziećmi (były wiceminister), ur. 2.8.1950 r.
100. Patel, Khantibhal Zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. finansowych, ur. 28.10.1928 r.

101. Pote, Selina M. Zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. równouprawnienia kobiet i mężczyzn i kultury
102. Rusere, Tino Wiceminister ds. kopalń i rozwoju górnictwa (były wiceminister zasobów wodnych i rozwoju infrastruktury), ur. 10.5.1945 r.
103. Sakabuya, Morris Wiceminister ds. samorządu lokalnego, robót publicznych i urbanizacji
104. Sakupwanya, Stanley Zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. zdrowia i opieki nad dziećmi
105. Samkange, Nelson Tapera Crispen Gubernator prowincji Mashonaland Zachodni
106. Sandi or Sachi, E. (?) Zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. kobiet
107. Savanhu, Tendai Zastępca sekretarza ZANU (PF) ds. transportu i opieki społecznej, ur. 21.3.1968 r.
108. Sekeramayi, Sydney (alias Sidney) Tigere Minister obrony, ur. 30.3.1944 r.
109. Sekeramayi, Lovemore Główny urzędnik ds. wyborów
110. Shamu, Webster Minister stanu ds. wdrażania polityki (Były minister stanu ds. wdrażania polityki w Urzędzie Prezydenta), ur. 6.6.1945 r.
111. Shamuyarira, Nathan Marwirakuwa Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. informacji i reklamy, ur. 29.9.1928 r.
112. Shiri, Perence Marszałek Lotnictwa (siły powietrzne), ur. 1.11.1955 r.
113. Shumba, Isaiah Masvayamwando Wiceminister edukacji, sportu i kultury, ur. 3.1.1949 r.
114. Sibanda, Jabulani Były przewodniczący Krajowego Stowarzyszenia Weteranów Wojennych, ur. 31.12.1970 r.
115. Sibanda, Misheck Julius Mpande Sekretarz Gabinetu (następca Charlesa Utete, umieszczonego w wykazie pod numerem 121), ur. 3.5.1949 r.
116. Sibanda, Phillip Valerio (alias Valentine) Dowódca Armii Krajowej Zimbabwe, generał broni, ur. 25.8.1956 r.
117. Sikosana, Absolom Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. młodzieży
118. Stamps, Timothy Doradca ds. Zdrowia w Urzędzie Prezydenta, ur. 15.10.1936 r.
119. Tawengwa, Solomon Chirume Zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Finansowych, ur. 15.6.1940 r.
120. Udenge, Samuel Wiceminister rozwoju gospodarczego
121. Utete, Charles Przewodniczący Prezydenckiego Komitetu Kontroli nad Gruntami (były sekretarz Gabinetu), ur. 30.10.1938 r.
122. Veterai, Edmore Starszy Podkomisarz Policji, Dowódca Policji w Harare
123. Zimonte, Paradzai Dyrektor ds. więziennictwa, ur. 4.3.1947 r.
124. Zhuwao, Patrick Wiceminister nauki i techniki (siostrzeniec prezydenta Mugabe)
125. Zvinavashe, Vitalis Członek Biura Politycznego i partyjnego Komitetu ds. rozdziału majątku i upodmiotowienia, ur. 27.9.1943 r.

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2007/121/WPZiB**z dnia 19 lutego 2007 r.****przedłużające i zmieniające wspólne stanowisko 2004/179/WPZiB dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko kierownictwu regionu transdniestrzańskiego w Republice Mołdowy**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

Okres obowiązywania wspólnego stanowiska 2004/179/WPZiB zostaje przedłużony do dnia 27 lutego 2008 r.

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

Załącznik I do wspólnego stanowiska 2004/179/WPZiB zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszego wspólnego stanowiska.

Artykuł 3

- (1) W dniu 23 lutego 2004 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2004/179/WPZiB ⁽¹⁾ dotyczące środków ograniczających w formie ograniczeń wjazdu skierowanych przeciwko kierownictwu regionu transdniestrzańskiego w Republice Mołdowy. Środki te wygasają z dniem 27 lutego 2007 r.

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 4

- (2) Jak wynika z przeglądu wspólnego stanowiska 2004/179/WPZiB, należy przedłużyć stosowanie środków ograniczających o kolejny okres 12 miesięcy.

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lutego 2007 r.

- (3) Załącznik I do wspólnego stanowiska 2004/179/WPZiB powinien zostać zmieniony ze względu na zmiany funkcji pełnionych przez osoby objęte środkami ograniczającymi,

W imieniu Rady

M. GLOS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 24.2.2004, str. 68. Wspólne stanowisko ostatnio przedłużone wspólnym stanowiskiem 2006/95/WPZiB (Dz.U. L 44 z 15.2.2006, str. 31) i ostatnio zmienione decyzją 2006/96/WPZiB (Dz.U. L 44 z 15.2.2006, str. 32).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz osób, o których mowa w art. 1 ust. 1 tiret pierwsze

1. SMIRNOW, Igor Nikołajewicz, »prezydent«, ur. 23 października 1941 r. w Chabarowsku, Federacja Rosyjska. Paszport rosyjski nr 50No0337530.
 2. SMIRNOW, Władimir Igoriewicz, syn »prezydenta« i »przewodniczący Państwowego Komitetu Celnego«, ur. 3 kwietnia 1961 r. w miejscowości Kupiańsk, obwód charkowski lub w miejscowości Nowa Kachowka, obwód chersoński, Ukraina. Paszport rosyjski nr 50No00337016.
 3. SMIRNOW, Oleg Igoriewicz, syn »prezydenta« i »doradca Państwowego Komitetu Celnego«, »członek Rady Najwyższej«, ur. 8 sierpnia 1967 r. w miejscowości Nowa Kachowka, obwód chersoński, Ukraina. Paszport rosyjski nr 60No1907537.
 4. LEONTIEW, Siergiej Fiedorowicz, były »wiceprezydent«, ur. 9 lutego 1944 r. w Leontiewce, obwód odeski, Ukraina. Paszport rosyjski nr 50No0065438.
 5. MARAKUCA, Grigorij Stiepanowicz, »członek Rady Najwyższej«, »specjalny przedstawiciel Rady Najwyższej ds. stosunków międzyparlamentarnych«, ur. 15 października 1942 r. w miejscowości Teja, rejon grigoriopolski, Republika Mołdowy. Stary paszport radziecki nr 8BM724835.
 6. KAMIŃSKI, Anatolij Władimirowicz, »wiceprzewodniczący Rady Najwyższej«, ur. 15 marca 1950 r. w miejscowości Czyta, Federacja Rosyjska. Stary paszport radziecki nr A25056238.
 7. SZEWCZUK, Jewgienij Wasiljewicz, »przewodniczący Rady Najwyższej«, ur. 19 czerwca 1968 r. w Rybnicy, Republika Mołdowy. Paszport rosyjski nr 51No3116878.
 8. LICKAJ, Walerij Anatoljewicz, »minister spraw zagranicznych«, ur. 13 lutego 1949 r. w Twerze, Federacja Rosyjska. Paszport rosyjski nr 51No0076099, wydany 9 sierpnia 2000 r.
 9. CHAŻEJEW, Stanisław Galimowicz, »minister obrony«, ur. 28 grudnia 1941 r. w Czelabińsku, Federacja Rosyjska.
 10. ANTIUFIEJEW, Władimir Juriewicz, znany jako SZEWCOW, Wadim, »minister bezpieczeństwa państwa«, ur. w 1951 r. w Nowosybirsku, Federacja Rosyjska. Paszport rosyjski.
 11. KOROLIOW, Aleksander Iwanowicz, »wiceprezydent«, ur. w 1951 r. w Briańsku, Federacja Rosyjska. Paszport rosyjski.
 12. BAŁAŁA, Wiktor Aleksiejewicz, były »minister sprawiedliwości«, ur. w 1961 r. w Winnicy, Ukraina.
 13. AKUŁOW, Borys Nikołajewicz, »przedstawiciel Naddniestrza na Ukrainie«.
 14. ZACHAROW, Wiktor Pawłowicz, »prokurator Naddniestrza«, ur. w 1948 r. w miejscowości Kamienka, Republika Mołdowy.
 15. LIPOWCEW, Aleksiej Walentinowicz, »wiceprzewodniczący Państwowej Służby Celnej«.
 16. GUDIMO, Oleg Andriejewicz, »członek Rady Najwyższej«, tamże »przewodniczący Komisji ds. Bezpieczeństwa, Obrony i Pokoju«, były »wiceminister bezpieczeństwa państwa«, ur. 11 września 1944 r. w Ałma Acie, Kazachstan. Paszport rosyjski nr 51No0592094.
 17. KOSOWSKI, Eduard Aleksandrowicz, »prezes Naddniestrzańskiego Banku Republikańskiego«, ur. 7 października 1958 r. we Florești, Republika Mołdowy.”
-

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 135/2007 z dnia 13 lutego 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe w sektorze przetworów owocowych i warzywnych, inne niż te przyznawane w przypadku dodawanego cukru (tymczasowo konserwowane wiśnie i czereśnie, pomidory bez skórek, konserwowane wiśnie i czereśnie, przetworzone orzechy, niektóre soki pomarańczowe)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 42 z dnia 14 lutego 2007 r.)

Strona 20, załącznik, tabela otrzymuje brzmienie:

„Okres składania wniosków o pozwolenia: od 22 lutego 2007 r. do 23 czerwca 2007 r.

Okres wydawania pozwoleń: od marca 2007 do czerwca 2007 r.

Kod produktu ⁽¹⁾	Kod miejsca przeznaczenia ⁽²⁾	Stawka refundacji (w EUR/t netto)	Przewidziane ilości (w t)
0812 10 00 9100	F06	50	3 000
2002 10 10 9100	A02	45	43 100
2006 00 31 9000 2006 00 99 9100	F06	153	1 000
2008 19 19 9100 2008 19 99 9100	A00	59	500
2009 11 99 9110 2009 12 00 9111 2009 19 98 9112	A00	5	0
2009 11 99 9150 2009 19 98 9150	A00	29	0

⁽¹⁾ Kody produktów są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

⁽²⁾ Kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 3846/87, zmienionym.

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

F06 Wszystkie miejsca przeznaczenia inne niż kraje Ameryki Północnej.”

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2004 z dnia 29 października 2004 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 795/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu płatności jednolitych przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 345 z dnia 20 listopada 2004 r.)

1) Na str. 87 w art. 1 ust. 1 lit. b):

zamiast: „w pkt i) dodaje się następujący akapit:”,

powinno być: „w lit. i) dodaje się akapit w brzmieniu:”.

2) Na str. 87 w art. 1 ust. 2:

zamiast: „2. W przypadku gdy rolnik, po zgłoszeniu wszystkich ewentualnych uprawnień do płatności przekazywanych w całości, potrzebuje zgłosić uprawnienie do płatności towarzyszące działce o wielkości ułamka hektara, wówczas to drugie uprawnienie do płatności upoważnia do płatności obliczanej proporcjonalnie do wielkości działki i jest uważane za w pełni wykorzystane do celów art. 45 tego rozporządzenia.”,

powinno być: „2. W przypadku gdy rolnik, po zadeklarowaniu zgodnie art. 44 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wszystkich możliwych całkowitych uprawnień do płatności, potrzebuje zadeklarować uprawnienie do płatności towarzyszące działce o wielkości ułamka hektara, wówczas to ostatnie uprawnienie do płatności upoważnia do płatności obliczanej proporcjonalnie do wielkości działki i jest uważane za w pełni wykorzystane do celów art. 45 tego rozporządzenia”.

3) Na str. 87 w art. 1 ust. 2:

zamiast: „4. Ustępy 2 i 3 stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy rolnik, po zgłoszeniu lub przeniesieniu istniejących uprawnień do płatności lub części tych uprawnień, nadal potrzebuje zgłosić przeniesienie uprawnienia do płatności, w całości lub części.”,

powinno być: „4. Ustępy 2 i 3 stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy rolnik, po zadeklarowaniu lub przeniesieniu istniejących uprawnień do płatności lub części tych uprawnień, nadal potrzebuje zadeklarować lub przenieść uprawnienie do płatności lub ułamek uprawnienia do płatności wraz z ułamkiem hektara”.

4) Na str. 87 w art. 1 ust. 4 lit b):

zamiast: „zgłoszonych”,

powinno być: „zadeklarowanych”.

5) Na str. 87 w art. 1 ust. 6 lit. b):

zamiast: „hektary z okresu referencyjnego odpowiadającego tej pozostałej kwocie odniesienia”,

powinno być: „hektary z okresu referencyjnego odpowiadające tej pozostałej kwocie referencyjnej”.

6) Na str. 88 w art. 1 ust. 7 lit. c) zdanie drugie:

zamiast: „Zgłoszenie działek, o którym mowa w art. 44 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, stosuje się w celu złożenia wniosku o wypłatę na podstawie uprawnień do płatności w ramach systemu płatności jednolitych.”,

powinno być: „Zgłoszenie działek, o którym mowa w art. 44 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, stosuje się w celu wnioskowania o płatność na podstawie uprawnień do płatności w ramach systemu płatności jednolitych.”.

7) Na str. 88 w art. 1 ust. 12:

zamiast: „(...) są upoważnieni do nabycia uprawnień do płatności lub zwiększenia wartości posiadanych uprawnień, otrzymują określony w tym orzeczeniu lub akcie numer i wartość uprawnień do płatności w terminie ustalonym przez Państwo Członkowskie, (...)”,

powinno być: „(...) są upoważnieni do otrzymania uprawnień do płatności lub zwiększenia wartości posiadanych uprawnień, otrzymują określoną w tym orzeczeniu lub akcie liczbę i wartość uprawnień do płatności w terminie ustalonym przez państwo członkowskie, (...)”.

8) Na str. 88 w art. 1 ust. 13:

zamiast: „powierzchnia pastwiskowa”,

powinno być: „powierzchnia paszowa”.

9) Na str. 88 w art. 1 ust. 13 pkt 2:

zamiast: „2. W celu ustalenia ostatecznych uprawnień do płatności rolnik może udowodnić, ku zadowoleniu właściwych władz, że jego powierzchnia pastwiskowa w okresie referencyjnym była mniejsza lub, w przypadku gdy powierzchnia wykorzystywana przez Państwo Członkowskie jest mniejsza, zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zgłosić wszystkie powierzchnie pastwiskowe, które posiadał w okresie referencyjnym.”,

powinno być: „2. W celu ustalenia ostatecznych uprawnień do płatności rolnik może udowodnić wobec właściwych władz, że jego powierzchnia paszowa w okresie referencyjnym była mniejsza lub, w przypadku gdy powierzchnia wykorzystywana przez państwo członkowskie jest mniejsza, powinien on, zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zgłosić wszystkie powierzchnie paszowe, które posiadał w okresie referencyjnym.”.

10) Na str. 89 w art. 1 ust. 15:

zamiast: „IŻ”,

powinno być: „i.i”.

11) Na str. 89 w art. 1 ust. 15:

zamiast: „udój”,

powinno być: „wydajność mleczna”.

12) Na str. 89 w art. 1 ust. 15:

zamiast: „byki”,

powinno być: „buhaje”.

13) Na str. 89 w art. 1 ust. 15:

zamiast: „woły”,

powinno być: „wolce”.

14) Na str. 89 w art. 1 pkt 17 po lit. b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Jednakże, państwa członkowskie mogą przewidzieć, że powierzchnia trwałych użytków zielonych w 2003 r. oznacza powierzchnię zadeklarowaną jako powierzchnia wykorzystywana do uprawy traw i innych upraw zielonych we wniosku o pomoc za rok 2003 oraz we wnioskach o pomoc w ciągu co najmniej 5 kolejnych lat poprzedzających rok 2003.”.

15) Na str. 89 w art. 1 ust. 19:

zamiast: „19) W art. 41 dodaje się ust. 4 w następującym brzmieniu:

„4. Do celów art. 60 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 art. 20–23 tego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis* wobec rolników produkujących wyroby określone w art. 60 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”;

powinno być: „19) w art. 41 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

4. „Do celów art. 60 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 art. 20–23 tego rozporządzenia stosuje się z niezbędnymi zmianami wobec rolników produkujących wyroby określone w art. 60 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”.

16) Na str. 90 w art. 1 ust. 20:

zamiast: „9. Artykuły 5, 19, 23, 31 i 42 nie mają zastosowania w przypadku stosowania systemu płatności jednolitych, określonego w art. 143b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003”;

powinno być: „9. Artykuły 5, 19, 23, 31 i 42 nie mają zastosowania w przypadku stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej, określonego w art. 143b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003”.
